

på, at 80 pct. af dem, der ligger i hospitalssenge, er over 65 år.

De demente, som er en af de svageste ældregrupper, er der fokus på i disse år. Der etableres nye metoder og arbejdes med nye boformer. Det seneste skud på stammen er arbejdet med reminiscenscentre, hvor man har erindringskasser, der hjælper den demente med at fremkalde minder fra hjemmet, fra arbejds- eller fritidssituationer osv., og det initiativ synes jeg er virkelig smukt, og jeg er meget tilfreds med, at Socialministeriet støtter det.

Derudover skal vi til de allersvageste, nemlig de døende, have etableret hospicer i hele landet, således at de, der ønsker det, kan vælge at tilbringe deres sidste dage på hospice eller hjemme med støtte fra et hospiceteam. Dette har Kristendemokraterne for nylig fremsat forslag om, og vi håber, det lykkes at få gennemført dette i hele landet.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at forslaget, som ligger til vedtagelse fra Socialdemokraterne, synes vi er meget sympatisk. Der er dog en del økonomi i det, som vi ikke helt har haft mulighed for at få gennemregnet og overskue, og derfor kan vi ikke støtte det. Men vi synes, der er rigtig meget sympatisk i det.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne takke fru Tove Videbæk for en varm ordførertale og sige, at jeg er ked af, at hendes parti ikke kan støtte det forslag, vi er medforlagsstillere af.

Men det, der bringer mig herop, er sådan set mere en konstatering af vores stillingtagen, når vi når til afstemningen.

Jeg kan sige, at vi naturligvis agter at støtte det forslag, vi selv er med i, men vi agter at stemme imod regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Vi synes faktisk, at det, når vi taler om fremtiden, er meget, meget lidt konkret, for at sige det på jysk: Hvis jeg skulle sige det på nudansk, ville jeg sige, at det er direkte tyndt.

Vi møder op med fire punkter, som vi synes burde være indsatsområder, men deres er faktisk kun noget, der kan minde om en hensigtserklæring, hvorimod der er meget om fortidens bedrifter. Men fremtiden siger man ikke så meget om.

Så det agter vi at stemme imod.

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil gerne i mit ordførerindlæg endnu en gang tage udgangspunkt i den kronik, som Britta Schall Holberg har skrevet, og som jeg har refereret til tidligere.

Kl. 16.20

Der er egentlig tre punkter, som Britta Schall Holberg kritiserer – sådan læser jeg det lidt – den nuværende regering for at angribe på en helt forkert måde, specielt set i forhold til at man har et liberalt udgangspunkt, og det har vi også i Det Radikale Venstre. Vi har selvfølgelig et socialliberalt udgangspunkt, men Britta Schall Holberg tager altså udgangspunkt i det liberale.

For det første, at det liberale i den udformning, som vi ser i øjeblikket, i stigende grad fører til regeltyranni og et evalueringstyranni, som ikke på nogen måde er fremmende for at få løst nogle kræfter til den primære indsats over for de ældre svage, som har behov for det. Det er et problem, og der er på nuværende tidspunkt ikke givet et bud på, hvordan man vil løse det fra regeringens side.

For det andet peger Britta Schall Holberg på, at der meget let i den her diskussion om velfærdspolitik kommer et rent ensidigt fokus på økonomi, nemlig økonomisk omfordeling eller ej, og at frit valg meget let fører til en eller anden form for købmandshandelsorientering i vores velfærdspolitik. Også det er et kæmpemæssigt problem.

Man kan sige, at et af de steder, hvor det vel set fra min synsvinkel og fra Det Radikale Venstres synsvinkel er tydeligst, er faktisk den måde, man laver ældrecheck på i regeringen. Det er ikke et spørgsmål om, at man tager udgangspunkt i de faktuelle tal, som vi har f.eks. fra Socialforskningsinstituttet, som peger på, at der er massevis af ældre, som klarer sig ganske forrygende, som har en fantastisk god økonomi, så der dermed kunne være meget, der talte for, at man lavede en omfordeling inden for gruppen. Men i stedet for bliver det altid et eller andet med, at man skal prøve at skaffe penge andre steder fra. Og så ser man f.eks., at man begynder at skære for at få tingene til at hænge sammen i den måde, man regulerer børnechecken på.

Det er ikke særlig sympatisk på den måde at tage fra en svag gruppe for at give ud med mere eller mindre rund hånd til en anden gruppe, som måske i bund og grund har det udmærket set med de overordnede briller, hvorimod der kunne være grund til at sætte meget mere måltæt ind.